

Sygn. akt IV U 291/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2014 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania J. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 10 lutego 2014 roku nr (...)

w sprawie J. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu J. O. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 grudnia 2013 roku na okres jednego roku.

Sygn. akt IVU 291/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 4 listopada 2014 roku

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 10.02.2014 r. odmówił J. O. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 03.02.2014 r. został uznany za zdolnego do pracy.

J. O. w odwołaniu od tej decyzji domagał się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ nie jest w stanie podjąć jakiejkolwiek pracy.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn podanych w uzasadnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. O. urodzony w dniu (...), z wykształceniem zawodowym o specjalności piekarz, pracował jako piekarz. Od dnia 02.12.2005 r. do 30.11.2013 r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Odwołujący w dniu 18.11.2013 r. ponownie wystąpił z wnioskiem o rentę.

/okoliczności bezsporne/

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u J. O. niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162 poz. 1118 z późn zm.) i jej stopnia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu kardiologii, interny i neurologii.

Na podstawie zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegli neurolog, internista i kardiolog w zbiorczej opinii pisemnej stwierdzili, że odwołujący choruje na:

- przewlekły zespół bólowy korzeniowy dolnego i górnego odcinka kręgosłupa na podłożu zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych z istotnym ograniczeniem ruchomości i funkcji,
- astmę oskrzelową,
- stabilną chorobę wieńcową,
- nadciśnienie tętnicze II stopnia wg WHO.

Z powodu rozpoznanych schorzeń oraz stopnia ich nasilenia biegli uznali odwołującego za nadal częściowo niezdolnego do pracy, okresowo od 01.12.2013 r. na okres 1 roku. Nie rokuje odzyskania zdolności do pracy nawet po przekwalifikowaniu.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, stan zdrowia odwołującego w zakresie schorzeń narządu ruchu od wielu lat nie uległ poprawie, a wręcz uległ pogorszeniu. Kontrolne badanie MR kręgosłupa szyjnego kręgosłupa wykonane w dniu 03.09.2014 r. wykazało przepuklinę jądra miazdżystego na poziomie C6-C7 z modelowaniem rdzenia kręgowego na tym poziomie. Wykonane w dniu 13.01.2014 r. badanie TK odcinka L-S kręgosłupa wykazało obecność przepukliny centralnej krążka międzykręgowego na poziomie L2-L3 i L5-S1 oraz wielopoziomowe dyskopatię z wypuklinami jądra miazdżystego na poziomach L1-L2, L3-L4, L4-L5. Badanie przedmiotowe wykazało istotne ograniczenie ruchomości odcinka szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego, wzmożone napięcie mięśni przykręgowych w tych odcinkach, dodatni obustronnie objaw Laseque'a przy kacie 60 stopni, osłabione obustronnie odruchy skokowe. Odwołujący jest również objęty przewlekłym leczeniem w poradni pulmonologicznej z powodu astmy oskrzelowej. Kilkakrotnie był hospitalizowany z powodu zaostrzenia astmy oskrzelowej (2005, 2008, 2014). Stwierdzona niezdolność do pracy spowodowana jest ograniczeniem sprawności ruchowej organizmu, które powoduje znaczne upośledzenie zdolności odwołującego do pracy w zakresie posiadanych kwalifikacji.

(dowód: opinia sądowo-lekarska – k. 10-13 as).

Wydaną w tym zakresie opinie biegłych sądowych Sąd uznał za trafną i dostatecznie wyjaśniającą przedmiot sporu, gdyż została wydana przez specjalistów z tego rodzaju schorzeń na jakie choruje odwołujący, po wnikliwej analizie aktualnych wyników badań oraz zebranej aktach sprawy dokumentacji lekarskiej.

Opinia biegłych w ocenie Sądu spełnia ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14.12.2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy dla celów rentowych w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Żadna ze stron nie kwestionowała opinii.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. O. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 10.02.2014 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U., Nr 162., poz 1118, z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,
- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż wciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczony ze względu na stan zdrowia jest niezdolny do pracy, czy też stan jego zdrowia uległ zmianie, jak to wynika z zakwestionowanej opinii lekarza orzecznika i wydanej na jej podstawie decyzji ZUS.

Sąd w oparciu o opinię biegłych kardiologa, internisty i neurologa sporządzoną na podstawie wyników badań i dokumentacji medycznej stwierdził u ubezpieczonego istnienie przesłanek uzasadniających przyjęcie, iż J. O. z uwagi na aktualne schorzenia narządu ruchu tj. przewlekły zespół bólowy korzeniowy dolnego i górnego odcinka kręgosłupa na podłożu zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych z istotnym ograniczeniem ruchomości i funkcji - spełnia warunek w postaci częściowej niezdolności do pracy w zawodzie piekarza okresowo od dnia 01.12.2013 r. na okres 1 roku. Stan zdrowia odwołującego w zakresie schorzeń narządu ruchu od wielu lat nie uległ poprawie, a wręcz uległ pogorszeniu. Badanie MR kręgosłupa szyjnego kręgosłupa wykonane w dniu 03.09.2014 r. wykazało przepuklinę jądra miazdżystego na poziomie C6-C7 z modelowaniem rdzenia kręgowego na tym poziomie. Wykonane w dniu 13.01.2014 r. badanie TK odcinka L-S kręgosłupa wykazało obecność przepukliny centralnej krążka międzykręgowego na poziomie L2-L3 i L5-S1 oraz wielopoziomowe dyskopatię z wypuklinami jądra miazdżystego na poziomach L1-L2, L3-L4, L4-L5. Badanie przedmiotowe wykazało istotne ograniczenie ruchomości odcinka szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego, wzmożone napięcie mięśni przykręgowych w tych odcinkach, dodatni obustronnie objaw Laseque'a przy kacie 60 stopni, osłabione obustronnie odruchy skokowe. Odwołujący jest również objęty przewlekłym leczeniem w poradni pulmonologicznej z powodu astmy oskrzelowej. Kilkakrotnie był hospitalizowany z powodu zaostrzenia astmy oskrzelowej (2005, 2008, 2014). Ze względu na wykształcenie i stan zdrowia nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Pozostałe schorzenia nie powodują niezdolności do pracy.

Pozostałych warunków z art. 57 ust. 1 ustawy organ rentowy nie kwestionował.

W niniejszym przypadku odwołujący spełnia przesłanki z art. 12, 13 i 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.) oraz art. 477¹⁴ §2 kpc należało orzec jak sentencji wyroku i zmienić zaskarżoną decyzję z dnia 10.02.2014 r. przyznając J. O. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.12.2013 r. na okres 1 roku.